

1. Un domingo pola tarde cosendo estaba Carmiña sentada na aira ao sol e cantando a “Maruxiña”. 2. Cando detrás dela oíu un rapaz que lle decía: –Parece que estás contenta pois Dios nos dea alegría! 3. –Válgat’ o demo, Manolo que a fe me meteches medo pois co susto que levei clavei a agulla nun dedo. 4. –Pois non t’ asustes, Carmiña porque ben o sabes tu que o meu lado non pereces como Dios me dé salú. 5. –Quen se fía dos rapaces que sodes o quinto demo? Mais pa enganar as rapazas pareceis santos do Ceo. 6. –Ai, pois logo as rapazas tamén sodes ben zalameiras que pa enganar os rapaces hasta pintais as orellas. 7. Ides tan apretadiñas que pareceis parafusas que sodes as rapazas é un bon fato de bruxas. 8. –Pois eu non sei si é por eso ou si é por mandado de Dios que os golfos dos rapaces ben corredes tras de nós. 9. –Non é tanto como dices non seas pantomineira que coas modas que gastades logo non hai quen vos queira.	10. –Pois vós, si non as gastades só por ser tan calaveras que o que ganais non vos chega pa gastar en borracheras. 11. –Tes unha lingua, Carmiña qu’ a fe chegaba pa sete cando borracho me viches pra decir o que dixeches. 12. –Vinte no mes de febreiro polo día de san Blas que me pedías un bico i algunha cousiña máis. 13. –Eu non era de borracho nin por cousa parecida que foi por querer probar a ver que tal gusto tiñas. 14. –Pois boa pina levache que te quedache con ganas que eu non son desas rapazas que se fían en palabras. 15. –Pois deixémonos de contos pa que pasar máis o tempo? Si che parece, Carmiña tratemos de casamento. 16. –Xa fai tempo que dixeches que te querías casar pois si queres ter muller tes que sabela tratar. 17. –Non desconfíes de min que te hei de tratar ben, Carmiña heiche dar bicos i abrazos i heiche frega-la barriga. 18. –Moi mal faladiño eres non reparas en sacrificios pois si te casas comigo teño que sacarch’o vicio.	19. Por eso a min me convence casar contigo, Carmiña como eres ben educado* pra que me enseñes doutrina. 20. –Pois, logo, casarnos pronto que eu doutrina seicha boa heite poñer istruído pa que entres en Barcelona. 21. –Ai, eu xa iría agora si das permiso pra entrar –Non te anticipes, Manolo primeiro hai que se casar. 22. Aquela noite Manolo non durmiu máis que unha hora anduvo arreglando asuntos que necesitaba prá voda. 23. Ao cabo de cinco días xa estaba a voda trazada i o sábado máis cercano casaron de madrugada. 24. E na mesma sacristía que estaba ben adornada eles i os acompañantes alí tomaron a parva. 25. Deron as grazas a todos porque se portaron ben e dixéronlles onde iban pasar a luna de mel. 26. Despedíronse de todos e tamén do señor cura e marcharon prá estación a cabalo dunha burra. *debería ser: <i>educada</i>.